

ernes indkøbspolitik, og 73 pct. erklærede sig villige til at skåne miljøet gennem indkøb, selv hvis det ikke er bedst og billigst. Det er jo også for kommunalpolitikkerne en håndgribelig måde at vise deres miljømæssige engagement på, hvis de gør noget sådant.

Det må ikke glemmes, at der samtidig foregår en oprustning inden for den private sektor. Det sker som led i arbejdet med miljøcertificerings-systemer og miljømærker, grønne regnskaber osv. Der er således tale om en betydelig synergieffekt.

Regeringen vil gerne sikre, at hele det kommunale område ligesom det statslige område bliver omfattet af en offentlig grøn indkøbspolitik, og jeg kan sige, at så sent som i går havde vi en længere diskussion om grønne indkøb og miljømærker i EU's Ministerråd. Et af de temaer, jeg og en lang række kolleger tog op her, var at tilpasse EU's regler, så det bliver lettere for både statslige og kommunale myndigheder at prioritere grønne indkøb. Miljøkommissæren lovede at tage kontakt til sine kolleger, ikke mindst inden for DGIII, og tale med dem om, hvordan man kunne ændre reglerne på samme måde, som vi har diskuteret, altså om reglerne for offentligt udbud ikke burde tilpasses de miljømæssige realiteter.

Om forhandlingerne med amter og kommuner skal jeg sige, at vi har startet drøftelserne om at lave en aftale vedrørende grønne indkøb. De drøftelser vil fortsætte efter sommerferien, hvor vi skal have de parallelle forhandlinger til de kommunalt-økonomiske, som vi har kaldt kommunalt-økologiske forhandlinger. Her bliver netop grønne indkøb et hovedtema.

Jeg tror, vi kan nå frem til en sådan aftale, og derfor synes jeg, det er for tidligt, hvis vi her i Folketinget, som det er ønsket af Socialistisk Folkeparti, allerede nu tager stilling til lovgivningsinitiativer og indholdet heraf. Det er klart, at lovgivningen kan understøtte det, jeg har talt om. Udbudslovgivning er et eksempel herpå, og den økonomiske styring af kommunerne kan også tage hensyn til det.

Der kan også blive tale om, at vi får vedtaget vores »Agenda 21«-forslag, som jo, om jeg så må sige, blev ramt af folketingsvalget og derfor først kommer til realitetsbehandling i Folketinget til efteråret. Her får vi igen en mulighed for at gøre grønne indkøb til et vigtigt tema i kommunernes tilbagerapporteringspligt, når det drejer sig om »Agenda 21«-forhandlinger.

Jeg synes derfor, at hvis vi kan få indført »pligten« ad frivillighedens vej, ad aftalevejen og ad oplysningsvejen, er det ikke så ringe endda. Men jeg vil ikke afskære mig muligheden for at lovgive på et senere tidspunkt, hvis det enten viser sig, at vi ikke kan få en aftale, eller at den aftale er ineffektiv.

Miljø- og Energiministeriet vil lægge vægten på udvikling af værktøjer, der kan hjælpe indkøberne. Man må jo ikke glemme, at indkøberne ikke først og fremmest er miljøindkøbere. De er indkøbere, og derfor må det være så let som muligt og så bekvemt som muligt for dem at tage miljøhensyn.

Det er meget, meget vigtigt, som SF understreger, at vi skal kunne dokumentere, at indsatsen virker, og derfor må vi sammen med metoderne udvikle mulighed for løbende afrapportering, så vi kan se, hvordan det her fungerer. Jeg synes, det er lidt for tidligt at tage stilling til, hvordan et sådant rapporteringssystem skal se ud, og jeg vil gerne advare imod, at det udvikler sig til et stort papircirkus med overvågning og rapporteringssystemer osv. Det afgørende er, at der sker noget, altså at man gør noget, og det er det sæt af initiativer, vi skal understøtte i praksis.

Så derfor: Selv om vi ikke kan støtte de dele af SF's forslag, jeg her har talt om, er der jo ingen tvivl om, at vi mener det samme. Faktisk tror jeg også, der er bred tværpolitisk enighed om de tanker, og jeg ser frem til, at vi får et godt samarbejde om disse spørgsmål med Folketingets partier. Den gode diskussion om disse emner vil for alvor komme til efteråret, når vi har afsluttet forhandlingerne med kommunerne.

Helen Beim (S):

Med B 43 foreslår SF, at det offentlige, når der købes ind, for alvor får de grønne briller på, og det kan vi naturligvis fra Socialdemokratiets side kun hilse velkommen. Det er mange, mange milliarder kroner, der hvert eneste år bliver købt ind for i det offentlige regi.

I SF-forslaget lægges der vægt på, at det både skal gælde for det statslige, det amtskommunale og det kommunale område, og samtidig lægger man også vægt på, at der en gang om året skal ske en miljøvurdering og en egentlig afrapportering, så vi har nogle mere solide tal, når der skal laves grønne elementer til årets finanslov. Som også miljø- og energiministeren